

रविवारी ऑक्टोबर 19, 2025

विषय — प्रायश्चित्त सिद्धांत

सोनेरी मजकूर: प्रेषितांचीं कृत्ये 17: 28

"आम्ही त्याच्यासह राहतो आम्ही त्याच्यासह चालतो आम्ही त्याच्यासह आहोत."

उत्तरदायी वाचन: रोमकरांस 6: 12-18

- 12 यासाठी की तुम्ही पापाच्या वाईट वासना पाळाव्यात म्हणून पापाने तुमच्यावर राज्य करू नये.
- 13 आणि अनीतिची साधने व्हावीत म्हणून तुम्ही आपल्या शरीराचे अवयव पापाच्या स्वाधीन करू नका. त्याऐवाजी तुम्ही जे मरणातून उठविलेले लोक व जे आता जिवंत आहात ते आपणांला देवाच्या स्वाधीन करा. आपल्या शरीराचे अवयव नीतीची साधने व्हावीत म्हणून देवाच्या स्वाधीन करा.
- 14 पाप तुम्हांवर राज्य करणार नाही. कारण तुम्ही नियमशास्त्राधीन नाही तर देवाच्या कृपेच्या अधीन आहात.
- 15 तर मग आपण काय करावे? आपण नियमशास्त्राधीन नसून देवाच्या कृपेच्या अधीन आहोत म्हणून पाप करावे काय?
- 16 खात्रीने नाही. तुम्हांला माहीत नाही काय की जेव्हा तुम्ही स्वतःला आज्ञापालना करता एखाद्याच्या स्वाधीन करता तर ज्याची आज्ञा तुम्ही पाळता त्याचे गुलाम आहात. तुम्ही पापांत चालू शकता किंवा देवाची आज्ञा पाळू शकता. पापांमुळे आध्यात्मिक मरण येते. पण देवाची आज्ञा पाळल्याने तुम्हांला नीतिमत्त्व मिळते.
- 17 पूर्वी तुम्ही पापाचे गुलाम होता. पाप तुम्हांला काबूत ठेवीत होते. पण देवाचे उपकार मानू या की, ज्या गोष्टी तुम्हांला शिकविल्या गेल्या त्या तुम्ही पूर्णपणे पाळल्या.
- 18 तुम्हांला पापांपासून मुक्त केले गेले. आणि नीतिमत्त्वाचे गुलाम करण्यात आले.

धडा उपदेश

बायबल पासून

1. स्तोत्रसंहिता 32: 1, 2

- 1 ज्याच्या अपराधांना क्षमा केली गेली आहे तो अत्यंत सुखी आहे ज्याचे अपराध पुसले गेले आहेत तो फार सुखी आहे.
- 2 परमेश्वर ज्याला निरपराध म्हणतो तो सुखी आहे. जो स्वतःचे गुप्त अपराध लपवीत नाही तो सुखी आहे.

2. स्तोत्रसंहिता 85: 7-13

- 7 परमेश्वरा, आम्हाला वाचव आणि तू आमच्यावर प्रेम करतोस ते दाखव.
- 8 परमेश्वर देव काय म्हणाला ते मी ऐकले. तो म्हणाला की त्याच्या लोकांसाठी येथे शांती असेल, जर ते त्यांच्या मूर्ख जीवन पद्धतीकडे परत वळले नाहीत तर त्याच्या भक्तांना शांती लाभेल.
- 9 देव लवकरच त्याच्या भक्तांना वाचवील. आम्ही परत मानाने आमच्या जमिनीवर राहू.
- 10 देवाचे खरे प्रेम त्याच्या भक्तांना भेटेल. चांगुलपणा आणि शांती त्यांचे चुंबन घेऊन त्यांचे स्वागत करील.
- 11 पृथ्वीवरचे लोक देवाशी प्रामाणिक राहातील आणि स्वर्गातला तो देव त्यांच्याशी चांगला वागेल.
- 12 परमेश्वर आपल्याला खूप चांगल्या गोष्टी देईल. जमीन खूप चांगली पिके देईल.
- 13 देवाच्या समोर चांगुलपणा जाईल आणि त्याच्यासाठी मार्ग तयार करील.

3. मत्तय 8: 18

- 18 आपल्या भोवती खूप लोक आहेत हे येशूने पाहिले तेव्हा त्याने त्यांना सरोवराच्या पलीकडे जाण्याची आज्ञा केली.

4. मत्तय 9: 1-8

- 1 येशू नावेत चढला व परत आपल्या नगरात गेला.
- 2 तेव्हा काही लोकांनी पक्षघात झालेल्या मनुष्याला येशूकडे आणले. तो मनुष्य बाजेवर पडून होता. येशूने त्यांचा विश्वास पाहून त्या पक्षघाती मनुष्याला म्हटले. तरुण मुला, काळजी करू नकोस. तुझ्या पापांची क्षमा झाली आहे.
- 3 नियमशास्त्राच्या काही शिक्षकांनी हे ऐकले आणि ते आपसात म्हणाले, हा मनुष्य तर ईश्वराची निंदा करीत आहे.
- 4 त्यांचे विचार ओळखून येशू म्हणला, तुमच्या अंतःकरणात तुम्ही वाईट विचार का करता?

- 5 कारण, तुझ्या पापांची क्षमा झाली आहे असे म्हणणे, किंवा उठून चालू लाग, असे म्हणणे यातून कोणते सोपे आहे?
- 6 परंतु तुम्ही हे समजून घ्यावे की, मनुष्याच्या पुत्राला, पृथ्वीवर पापाची क्षमा करण्याचा अधिकार आहे. मग येशू त्या पक्षघाती मनुष्याला म्हणाला, उठ! आपला बिछाना घे आणि घरी जा.
- 7 मग तो उठून आपल्या घरी गेला.
- 8 लोकांनी हे पाहिले व ते थक्क झाले आणि ज्या देवाने मनुष्यास असा अधिकार दिला त्याचा त्यांनी गौरव केला.

5. लूक 7: 36-48, 50

- 36 आणि कोणा एका परुश्याने येशूला त्याच्याबरोबर जेवणाचे आमंत्रण दिले, म्हणून तो परुश्याच्या घरी गेला व मेजासभोवती आपल्या जागेवर बसला.
- 37 तेथे त्या गावात एक स्त्री होती, ती पापी होती, जेव्हा तिला समजले की, येशू परुश्याच्या घरी जेवत आहे, तेव्हा तिने सुगंधी तेलाचे एक अलावास्त्र भांडे आणले.
- 38 ती त्याच्या पाठीमागे पायाशी उभी राहून रडत होती, ती आपल्या आसवांनी त्याचे पाय भिजवू लागली. नंतर तिने ते आपल्या केसांनी पुसले, त्याच्या पायाचे मुके घेतले व त्यावर सुगंधी तेल ओतले.
- 39 ज्या परुश्याने हे आमंत्रण दिले होते त्याने ते पाहिले आणि तो स्वतःशी म्हणाला, जर हा मनुष्य संदेष्टा असता, तर ही कोण व कशा प्रकारची स्त्री आपल्या पायाला स्पर्श करीत आहे, हे त्याला कळले असते!
- 40 येशू त्याला म्हणाला, शिमोना, मला तुला काही सांगायचे आहे. त्याने उत्तर दिले, सांगा गुरुजी.
- 41 येशू म्हणाला, एका सावकाराचे दोन कर्जदार होते. एकाकडे पाचशे चांदीची नाणी आणि दुसऱ्याकडे पन्नास चांदीची नाणी असे कर्ज होते.
- 42 ते कर्ज फेडू शकत नसल्याने सावकाराने दोघांचीही कर्ज माफ केली, आता त्यांच्यापैकी कोण त्याच्यावर अधिक प्रेम करील?
- 43 शिमोनाने उत्तर दिले, मला वाटते, ज्याचे कर्ज जास्त होते तो. येशू त्याला म्हणाला, तू बरोबर ओळखलेस.
- 44 तो स्त्रीकडे वळून शिमोनाला म्हणाला, तू ही स्त्री पाहतोस काय? मी तुझ्या घरी आलो तेव्हा माझे पाय धुण्यास तू मला पाणी दिले नाहीस. परंतु हिने माझे पाय अंश्रूंनी ओले केले. ते तिने केसांनी पुसले.
- 45 तू मला साधे शुभेच्छालिंगन सुध्दा दिले नाहीस, पण मी आत आल्यापासून तिने माझ्या पायाचे मुके घेण्याचे थांबवले नाही.
- 46 तू माझ्या डोक्याला तेल लावले नाही, परंतु हिने माझ्या पायावर सुगंधी तेल ओतले.

- 47 यासाठी मी तुला सांगतो की तिच्या अनेक पापांची क्षमा झाली आहे. हे स्पष्ट आहे कारण तिने विपुल प्रेम दाखविले आहे. परंतु ज्याला कमी माफ केले आहे तो कमी प्रेम करतो.
- 48 तेव्हा तो तिला म्हणाला, तुझ्या पापांची क्षमा झाली आहे.
- 50 पण तो स्त्रीला म्हणाला, तुझ्या विश्वासाने तुला वाचविले आहे, शांतिने जा.

6. योहान 14: 8-13

- 8 फिलिप्प येशूला म्हणाला, प्रभु, आम्हांला पिता दाखवा, एकढेच आमचे मागणे आहे.
- 9 येशूने त्याला म्हटले, फिलिप्पा, मी इतका वेळ तुमच्याजवळ असताना तू मला ओळखले नाहीस काय? ज्याने मला पाहिले आहे, त्याने पित्याला पाहिले आहे, तर मग आम्हांला पिता दाखव असे तू कसे म्हणतोस?
- 10 मी पित्यामध्ये आहे व पिता मजमध्ये आहे, असा विश्वास तू धरत नाहीस काय? ज्या गोष्टी मी तुम्हांला सांगतो त्या माझ्या स्वतःच्या नाहीत तर माझ्यामध्ये जो पिता आहे तो स्वतः कामे करतो.
- 11 मी पित्यामध्ये आहे व पिता मजमध्ये आहे असा विश्वास धरा. नाहीतर मी केलेल्या कामावरून तरी माझ्यावर विश्वास ठेवा.
- 12 मी तुम्हांला खरे सांगतो मी जी कामे करतो ती कामे माझ्यावर विश्वास ठेवणाराही करील. आणि त्यापेक्षाही मोठी कामे करील. कारण मी पित्याकडे जातो.
- 13 आणि तुम्ही जे काही माझ्या नावाने माझ्याजवळ मागाल ते मी करीन यासाठी की, पुत्रामध्ये पित्याचे गौरव व्हावे.

7. रोमकरांस 5 1, 2, 8-11

- 1 ज्याअर्थी विश्वासाने आपल्याला नीतिमात ठरविले आहे त्याअर्थी आपल्या विश्वासाचा परिणाम म्हणून आपल्याला येशू ख्रिस्ताद्वारे देवाकडून शांति मिळाली आहे.
- 2 आता आपण ज्या कृपेमध्ये आहोत, त्यात त्याच्याद्वारे विश्वासाने आम्हीसुद्धाप्रवेश मिळविला आहे. आणि आम्ही देवाच्या गौरवाचे भागीदार होण्याच्या आशेने अभिमान बाळगतो.
- 8 परंतु आम्ही पापी असतानाच ख्रिस्त आमच्यासाठी मरण पावला. त्याद्वारे त्याने दाखवून दिले की, तो आमच्यावर फार प्रेम करतो.
- 9 तर मग आता आपण ख्रिस्ताच्या रक्ताने नीतिमान ठरलो आहोत, म्हणून ख्रिस्ताद्वारे देवाच्या रागापासून आपण वाचले जाणार आहोत.
- 10 आम्ही देवाचे शत्रू असताही त्याच्या पुत्राच्या मरणाद्वारे त्याने आमच्याशी समेट केला. त्यामुळे आता आम्ही देवाचे मित्र असल्यामुळे देव आम्हांला त्याच्या पुत्राच्या जीवनाद्वारे रक्षील.

- ¹¹ इतकेच नव्हे तर ज्याच्याद्वारे आमचा देवाबरोबर समेट झाला त्या आपल्या प्रभु येशू ख्रिस्ताद्वारे आम्हीसुद्धा देवाविषयी अभिमान बाळगतो.

विज्ञान आणि आरोग्य

1. 18: 1-9, 13-14 (से;)

प्रायश्चित्त हे देवाशी माणसाच्या ऐक्याचे उदाहरण आहे, ज्याद्वारे मनुष्य दैवी सत्य, जीवन आणि प्रेम प्रतिबिंबित करतो. नाझरेथच्या येशूने पित्याशी मनुष्याची एकता शिकवली आणि प्रदर्शित केली आणि यासाठी आम्ही त्याला अंतहीन श्रद्धांजली देतो. त्यांचे ध्येय वैयक्तिक आणि सामूहिक होते. त्याने जीवनाचे कार्य केवळ स्वतःला न्याय देण्यासाठीच नाही तर नश्वरांना दया दाखवण्यासाठी केले - त्यांना त्यांचे कसे करावे हे दाखवण्यासाठी, परंतु त्यांच्यासाठी ते करू नये किंवा त्यांना एका जबाबदारीतून मुक्त करू नये.

ख्रिस्ताचे प्रायश्चित्त मनुष्याला देवाशी समेट करते, देव मनुष्याशी नाही;

2. 19: 12-28

आजारपण, पाप आणि मृत्यू कशामुळे नष्ट होईल हे नेमके काय सांगावे हे सांगून गुरुजींनी संपूर्ण सत्य बोलण्याचे टाळले, जरी त्यांच्या शिकवणीने घराघरांमध्ये मतभेद निर्माण केले आणि भौतिक श्रद्धा शांती नव्हे तर तलवार घेऊन आल्या.

पश्चात्तापाची आणि दुःखाची प्रत्येक वेदना, सुधारणेसाठी प्रत्येक प्रयत्न, प्रत्येक चांगले विचार आणि कृती, आपल्याला येशूचे पापाचे प्रायश्चित्त समजून घेण्यास आणि त्याच्या परिणामकारकतेस मदत करेल; परंतु जर पापी प्रार्थना करत राहिला आणि पश्चात्ताप करतो, पाप करतो आणि खेद करतो, तर त्याला प्रायश्चित्त मध्ये थोडासा वाटा असतो - देवासोबतच्या एकात्मतेमध्ये - कारण त्याच्याकडे व्यावहारिक पश्चात्तापाचा अभाव असतो, ज्यामुळे हृदय सुधारते आणि मनुष्याला सक्षम बनवते. शहाणपणाची इच्छा पूर्ण करा. जे दाखवू शकत नाहीत, किमान अंशतः, आपल्या गुरुच्या शिकवणी आणि आचरणाचे दैवी तत्त्व, त्यांचा देवामध्ये काही भाग नाही. त्याच्या आज्ञा मोडून जगत असल्यास, देव चांगला असला तरी आपल्याला सुरक्षितता वाटू नये.

3. 22: 20-27, 30 (न्याय)-31

प्रेम आपल्याला मोहातून सोडवण्यासाठी घाई करत नाही, कारण प्रेमाचा अर्थ असा आहे की आपण प्रयत्न केले आणि शुद्ध केले जाईल.

त्रुटीपासून अंतिम सुटका, ज्याद्वारे आपण अमरत्व, अमर्याद स्वातंत्र्य आणि पापरहित अर्थाने आनंदित होतो, फुलांच्या मार्गाने किंवा दुसऱ्याच्या दुष्ट प्रयत्नांशिवाय एखाद्याच्या विश्वासाला जोडूनही पोहोचत नाही. जो कोणी मानतो की क्रोध धार्मिक आहे किंवा देवत्व मानवी दुःखाने शांत होते, त्याला देव समजत नाही.

न्यायासाठी पापी व्यक्तीची सुधारणा आवश्यक असते. दया तेव्हाच कर्ज रद्द करते जेव्हा न्याय त्याला मान्यता देतो.

4. 23: 1-11

पापापासून वाचवण्यासाठी ज्ञान आणि प्रेमासाठी अनेक आत्मत्यागांची आवश्यकता असू शकते. पापाचे ऋण फेडण्यासाठी एक बलिदान कितीही मोठे असले तरी ते पुरेसे नाही. प्रायश्चित्तासाठी पापी व्यक्तीने सतत आत्मदहन करावे लागते. देवाचा क्रोध त्याच्या प्रिय पुत्रावर काढावा हे दैवीदृष्ट्या अनैसर्गिक आहे. असा सिद्धांत मानवनिर्मित आहे. धर्मशास्त्रात प्रायश्चित्त ही एक कठीण समस्या आहे, परंतु त्याचे वैज्ञानिक स्पष्टीकरण असे आहे की, दुःख ही पापी जाणिवेची चूक आहे जी सत्य नष्ट करते आणि शेवटी पाप आणि दुःख दोन्हीही शाश्वत प्रेमाच्या पाया पडतील.

5. 24: 20-22

येशूच्या वधस्तंभावर चढवण्याला प्रामुख्याने क्षमा मागणाऱ्या आणि क्षमा करण्यास तयार असलेल्या सर्व पापींसाठी तयार क्षमा प्रदान करणारे म्हणून विद्वान धर्मशास्त्र मानते का?

6. 5: 22-25

पाप रद्द करण्यासाठी प्रार्थनेचा वापर कबुलीजबाब म्हणून करू नये. अशी चूक खऱ्या धर्मात अडथळा आणेल. पाप फक्त तेव्हाच क्षमा होते जेव्हा ते ख्रिस्ताद्वारे नष्ट होते - सत्य आणि जीवन.

7. 327: 1-7

वाईटात कायमचा आनंद नसतो हे समजून घेऊन सुधारणा घडते, आणि विज्ञानानुसार चांगल्याबद्दल प्रेम मिळवून, जे अमर सत्य प्रकट करते की सुख किंवा वेदना, भूक किंवा आवड, पदार्थात किंवा पदार्थात अस्तित्वात असू शकत नाही, तर दैवी मन सुख, वेदना किंवा भीती या खोट्या समजुती आणि मानवी मनाच्या सर्व पापी भूक नष्ट करू शकते आणि करते.

8. 362: 1-12

लूकच्या शुभवर्तमानाच्या सातव्या अध्यायात असे म्हटले आहे की येशू एकेकाळी शिमोन नावाच्या एका परुश्याचा सन्माननीय पाहुणा होता, जरी तो शिमोन शिष्यासारखा नव्हता. ते जेवत असताना, एक असामान्य घटना घडली, जणू काही पूर्वेकडील उत्सवाच्या दृश्यात व्यत्यय आणला. एक "विचित्र स्त्री" आत आली. तिला अशा ठिकाणी आणि अशा समाजातून, विशेषतः रब्बी कायद्याच्या कठोर नियमांनुसार, एका उच्च जातीच्या ब्राह्मणाच्या घरात घुसखोरी करणारी हिंदू परीया असल्यासारखे बंदी घालण्यात आली होती याची तिला पर्वा नव्हती, ही स्त्री (मरीया मॅग्डालीन, ज्याला तेव्हापासून म्हणतात) येशूकडे आली.

9. 363: 8 (येशूने केले का?)-7

येशूने त्या स्त्रीला नाकारले का? त्याने तिच्या भक्तीला नकार दिला का? नाही! तो तिच्याकडे करुणेने पाहत होता. एवढेच नाही. त्याच्या सभोवतालचे लोक त्यांच्या मनात काय बोलत होते हे जाणून, विशेषतः त्याचे यजमान, - ते विचार करत होते की, एक संदेष्टा असूनही, त्या श्रेष्ठ पाहुण्याने लगेच त्या महिलेची अनैतिक स्थिती का ओळखली नाही आणि तिला निघून जाण्यास सांगितले नाही - हे जाणून, येशूने त्यांना एक छोटी गोष्ट किंवा दृष्टांत देऊन फटकारले. त्याने दोन कर्जदारांचे वर्णन केले, एक मोठ्या रकमेचा आणि एक कमी रकमेचा, ज्यांना त्यांच्या सामान्य कर्जदाराने त्यांच्या जबाबदाऱ्यांपासून मुक्त केले होते. "त्यापैकी कोण त्याच्यावर सर्वात जास्त प्रेम करेल?" हा गुरुचा परुशी शिमोनाला प्रश्न होता; आणि शिमोनने उत्तर दिले, "ज्याला त्याने सर्वात जास्त क्षमा केली तो." येशूने उत्तर मान्य केले आणि अशा प्रकारे सर्वाना धडा शिकवला, त्यानंतर त्या महिलेला "तुमच्या पापांची क्षमा झाली आहे" अशी उल्लेखनीय घोषणा केली.

त्याने तिच्या दैवी प्रेमाच्या ऋणाचा सारांश असा का दिला? तिने पश्चात्ताप केला आणि सुधारणा केली का, आणि त्याच्या अंतर्दृष्टीने हा अव्यक्त नैतिक उठाव ओळखला का? तिने तेलाने अभिषेक करण्यापूर्वी तिच्या अश्रूंनी त्याचे पाय धुतले. इतर पुराव्यांच्या अनुपस्थितीत, तिचे दुःख तिच्या पश्चात्तापाची, सुधारणाची आणि शहाणपणाची वाढ होण्याची अपेक्षा करण्यासाठी पुरेसे पुरावे होते का? ती निःसंशय चांगुलपणा आणि शुद्धतेच्या पुरुषाबद्दल तिचे प्रेम दाखवत होती या वस्तुस्थितीत निश्चितच प्रोत्साहन होते, ज्याला तेव्हापासून या ग्रहावर चालणारा सर्वोत्तम पुरुष म्हणून योग्यरित्या मानले जाते. तिचा आदर निष्कलंक होता आणि तो अशा व्यक्तीबद्दल प्रकट झाला ज्याला लवकरच, जरी त्यांना माहित नव्हते, तरी सर्व पापींसाठी त्याचे नश्वर अस्तित्व अर्पण करायचे होते, जेणेकरून त्याच्या शब्द आणि कृतींद्वारे ते कामुकता आणि पापापासून मुक्त होतील.

10. 497: 13 (आम्ही)-19

आम्ही येशूच्या प्रायश्चित्ताला दैवी, प्रभावी प्रेमाचा पुरावा म्हणून स्वीकारतो, जो मार्गदर्शिका ख्रिस्त येशूद्वारे देवाशी मानवाचे ऐक्य प्रकट करतो; आणि आम्ही हे मान्य करतो की मनुष्य ख्रिस्ताद्वारे, सत्य, जीवन आणि

प्रेमाद्वारे वाचतो जसे गॅलीलियन संदेष्ट्याने आजारी लोकांना बरे करून आणि पाप आणि मृत्यूवर मात करून दाखवले.

11. 21: 1-5

जर सत्य तुमच्या दैनंदिन चालण्यात आणि संभाषणात चुकांवर मात करत असेल, तर तुम्ही शेवटी म्हणू शकता, "मी चांगली लढाई लढली आहे... मी विश्वास राखला आहे," कारण तुम्ही एक चांगले माणूस आहात. हे सत्य आणि प्रेमाच्या एकात्मतेमध्ये आपली भूमिका आहे.

12. 568: 24-30

एकाच पापावर विजय मिळवल्याबद्दल, आपण सर्वशक्तिमान परमेश्वराचे आभार मानतो आणि त्याचे गौरव करतो. सर्व पापांवरच्या पराक्रमी विजयाबद्दल आपण काय म्हणावे? एक मोठा आवाज, जो पूर्वी कधीही उंच स्वर्गात पोहोचला नव्हता, तो आता ख्रिस्ताच्या महान हृदयाच्या अधिक स्पष्ट आणि जवळ येतो; कारण आरोप करणारा तिथे नाही, आणि प्रेम तिचा आदिम आणि शाश्वत ताण पाठवते.

दैनिक कर्तव्ये

मेरी बेकर एडी यांनी

रोजची प्रार्थना

दररोज प्रार्थना करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल: "तुझे राज्य ये;" माझ्यामध्ये दैवी सत्य, जीवन आणि प्रीती यांचे राज्य स्थापित व्हावे आणि माझ्यापासून सर्व पापांवर राज्य करू द्या; आणि तुझे शब्द सर्व मानवजातीचे स्नेह समृद्ध करू आणि त्यांच्यावर राज्य करू दे!

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 4

हेतू व कृतींचा नियम

द मदर चर्चच्या सदस्यांच्या हेतू किंवा कृतीबद्दल वैरभाव किंवा केवळ वैयक्तिक आसक्तीच उत्तेजन देऊ नये. विज्ञानात दैवी प्रेम एकट्याने माणसावर राज्य करते; आणि एक ख्रिश्चन वैज्ञानिक प्रेमात गोड सुविधांना प्रतिबिंबित करते, पापाची निंदा करते, खरा बंधुता, दानशूरपणा आणि क्षमा यामध्ये. या चर्चमधील सदस्यांनी दररोज सर्व प्रकारच्या वाईटापासून वाचलेले, भविष्य सांगण्यापासून, न्यायनिवाड्यापासून, निंदा

करण्यापासून, समुपदेशनातून, प्रभाव पाडण्यापासून किंवा चुकीच्या मार्गाने प्रभावित होण्यापासून वाचण्यासाठी प्रार्थना करावी.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, पंथ. 1

कर्तव्याची सतर्कता

आक्रमक मानसिक सूचनेविरूद्ध दररोज स्वतः चा बचाव करणे, आणि देव, त्याचा नेता आणि मानवजातीबद्दल त्याच्या जबाबदाऱ्या विसरणे किंवा दुर्लक्ष करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल. त्याने केलेल्या कृत्यांबरोबरच त्याचा न्याय होईल.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 6